

at i den grundlovgivende Forsamling var der af den Comitee, som behandlede Regjeringens Udkast, ti af femten Medlemmer, som vare af den Mening, „at de til Kirker og Skoler og andre milde Stiftelser skænkede Eiendomme og Midler ikke kunne anvendes til noget fremmed Diemed.“ Endelig skal jeg bemærke, at jeg med stor Tilfredshed har hørt den ærede Taler's salvesfulde Foredrag om, hvorledes Bisopperne skulde være; dersom dette havde foreligget til Behandling, skulde jeg ogsaa ligesom han have forsøgt mig i det Salvesfulde, men jeg troede, at vi her kun havde med Lønnen at gjøre.

Monrad: Jeg maa dog tillade mig at fremhæve, at, fordi man bevilger de omhandlede 3000 Rd., afgjør man aldeles ikke Strids-spørgsmaalet om det kirkelige Gods, thi, naar der bliver et større Overflud end 3000 Rd., saa vil det, som overstiger denne Sum, tilfalde Statskassen, og det vil derfor aldeles ikke være muligt af Vedtagelsen af Udvalgets Forslag at hente Beviis for, at man anseer Godsset som saaledes Kirken tilhørende, at Staten ikke kunde gjøre Forandring i Bestemmelserne desangaaende. Dernæst maa jeg bemærke, at disse Tiender for en Deel bestaae af Præstetiender, der ere tagne fra Præstefaldene, og jeg vil nu spørge, om det er ubilligt, at de anvendes til en saadan Godtgjørelse som den her foreslaaede. Jeg finder, at, naar man iøvrigt gaaer ind paa Udvalgets Forslag, er der særdeles Meget, som taler for at bevilge disse 3000 Rd.

Alberti: Der er vistnok Ingen, som egentlig vil paastaae, at det er ubilligt, at slet aflagde Præstefald faae større Indtægter, men Spørgsmaalet er her, om man skal gaae den samme Vej, som Udvalgets Fleertal er gaaet, og sige: vi ville i Henseende til Bispetiender følge den tidligere Fremgangsmaade og ikke foretage nogen Forandring i hvad der tidligere har været Coutume ved Finantslovens Behandling, med mindre den ærede Minister forelægger en særlig Lov, som vinder Thingets Bifald, men undtagelsesviis ville vi dog med Hensyn til de nuværende Omstændigheder be-

vilge 3000 Rdlr. Det er ikke et Raades- eller Understøttelses-Spørgsmaal, der foreligger, men det er en Principssag, og den Afstemning, der nu skal foregaae om de 3000 Rdlr., skal egentlig være et Svar fra Thinget til den ærede Minister paa hans Forespørgsel, om han er eneraadig eller har særlig Raadighed over Overfluddet af Bispetienden. (Flere Stemmer: Nei! Nei!) Ja, saaledes opfatter jeg Afstemningen, og der er ingen Motivering anført fra Udvalgets Side, som kunde tyde paa det Modsatte. Dernæst maa jeg endnu gjøre den Tilføining, at, naar der udtrykkeligt er fremsat en Paastand som den, der er fremkommen fra den ærede Ministers Side, om hans Berettigelse til at raade over Bispetiendens Overflud, og der i Henshold til denne hans Paastand ikke er fremkommet nogen særlig Begjæring fra Fleertallet, saa troer jeg, at deri ligger en Erkjendelse fra Fleertallets Side af, at der maa være en anden Omstændighed end netop Billighed, som kan fremkalde dette Votum fra Thingets Side. Jeg troer, at en Votering i Overeensstemmelse med Udvalgets Fleertals Forslag er saa meget mere uhensigtsmæssig for Detsblikket, som det er bekjendt nok, at de Geistliges Indtægter forholdsviis ere stegne betydeligt, idet jo Udbyttet af Indtægterne af Tienderne o. s. v., paa Grund af Tidsomstændighederne, nu afgive større Udbytte end tidligere.

Kirke- og Underviisningsministeren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Drewsen, Aagaard, David, Broberg, Ploug, Jespersen, Jacobsen, H. Hage, Hammerich, Tiemroth, Lütten, C. A. Hansen, Brøchner, Ch. Larsen, Mathiasen.

Med den derpaa stedfundne Afstemning for-kaftedes ovenstaaende Forslag med 46 Stemmer mod 35.

Kirke- og Underviisningsministeren: Dersom jeg havde vidst, at der var foretaget Afslutning af Forhandlingen, saa havde jeg ikke begjæret Ordet, da det ikke er saa nød-